



میرباقری: عقاید شیعی می‌تواند اندیشه مهم جهان امروز باشد

سیدداود میرباقری، کارگردان سریال مختارنامه معتقد است: عقاید شیعی می‌تواند یکی از اندیشه‌های مهم جهان امروز باشد.

سیدداود میرباقری، کارگردان سریال مختارنامه معتقد است: عقاید شیعی می‌تواند یکی از اندیشه‌های مهم جهان امروز باشد.

به گزارش خبرگزاری فارس از سمنان به نقل از روابط عمومی صدا و سیما مرکز سمنان، سیدداود میرباقری در سال 1337 در روستای خیح از توابع شهرستان شاهرود در استان سمنان متولد شد.

وی فارغ‌التحصیل رشته معدن از دانشگاه پلی‌تکنیک تهران و از جمله کارگردانانی است که از تلویزیون به سینما آمده است. بیشتر آثار او در تلویزیون کارهای تاریخی و مذهبی است. وی کارش را با اثری کم‌دی اجتماعی در سینما آغاز کرد که می‌توان به فیلم «171؛ آدم برفی»؛ یکی از پرفروش‌ترین فیلم‌های ایران در دهه 70 اشاره کرد.

فیلم‌های «171؛ ساحره»؛ «171؛ مسافر ری»؛ از دیگر کارهای سینمایی این کارگردان موفق ایرانی است. اما آنچه نام داود میرباقری را در بین اهالی سینما و تلویزیون و مخاطبش پرآوازه کرده، حضور پررنگ کارهای تلویزیونی آن اعم از حکایت مسافر گنم‌نم تولید سال 1364، سریال گرگ‌ها تولید سال‌های 1366 تا 1367، سریال رعنا سال 67 تا 69، و سریال فاخر امام علی (ع) تولید 1370 تا 1375 هجری شمسی است.

وی در عرصه تئاتر نیز نمایش عشق‌آباد، دندون طلا و پرده عاشقی را بر روی صحنه برد و تحسین تماشاگران را برانگیخت. از آنجا که سیدداود میرباقری از افتخارات استان سمنان است، روابط عمومی صدا و سیما مرکز سمنان تصمیم گرفت مصاحبه‌ای را که قبلاً با وی توسط مهران مجیدپناه، گزارشگر این مرکز انجام گرفته تقدیم خوانندگان کند.

* استاد میرباقری از چه زمانی با سینما، تئاتر و نمایش آشنا شد؟

- علاقه من هم مثل همه نسل‌های خودم از زمان نوجوانی و جوانی با رفتن به سینما شکل گرفت. برخورد با این پرده جادویی و اعجاز و حیرت‌ش و اثری که ایجاد می‌کرد، پدیده‌ای بود که هم سن و سال‌های من را می‌توانست جذب و شیفته خودش کند.

اما به دلیل بافت فرهنگی و اعتقادی که در جامعه قبل از انقلاب نسبت به سینما وجود داشت، بروز این علاقه آسان نبود خصوصاً اینکه در خانواده مذهبی هم متولد شده و رشد کرده بودم و در واقع اینکه به عنوان یک هدف بخواهد دنبال شود، امکان‌پذیر نبود. لاجرم این علاقه با من بود و هر از گاهی که وقت می‌کردم، قاچاقی و دزدانه سینما می‌رفتم تا اینکه تحصیلاتم را ادامه دادم و به دانشگاه رفتم.

در دانشگاه بود که در سال 56 به صورت جدی‌تر از طریق فعالیت‌های فوق‌برنامه دانشجویی با هنر و مقوله نمایش و سینما جدی‌تر و واقعی‌تر مواجه شدم و رفته رفته این علاقه در من شکل رو به رشدی داشت.

در آن دوران یک سری ضرورت‌ها و همچنین بروز انقلاب فرهنگی که ضرورت‌های انقلاب بود، مرا وادار کرد به رشته معدن و بخش تحصیلات دانشگاهی کمتر اهمیت دهم و به دنبال راهی بروم که برای بیان عقاید و اندیشه‌های انقلاب اسلامی گام‌های بهتری را بردارم.

بیشتر در حوزه هنر و به ویژه نمایش متمرکز شدم و در این حوزه حدود سه سال کار مستمر کردم و در کلاس‌های فشرده‌ای که مثل یک دوره دانشگاهی در تئاتر شهر تشکیل شده بود، شرکت کردم و موفق شدم این دوره‌ها را سپری کنم و بعد هم به صورت حرفه‌ای کارم را آغاز کردم و این گونه تحصیلاتم در دانشگاه ناتمام ماند. این اجمالی بود از اینکه چگونه آدمم و چگونه جذب سینما و تئاتر شدم.

* برای ما از کارهای بعد از انقلاب بگویید؟ سریال امام علی (ع) به عنوان یکی از سریال‌های فاخری بود که شما تولید کردید و از آن آزمون هم سربلند بیرون آمدید.

- ضرورت‌ها ما را وادار کرد که به سمت حوزه مذهبی بیایم، شاید یک بخش مهمش همین بود که اندیشه‌های مذهبی تا حدودی در حوزه هنر مهجور مانده بود.

بالاخره یکی باید باشد تا این بار را بدوش بکشد؛ آن هم با توجه به اهمیتی که رسانه سینما و تئاتر در دوران معاصر دارد، خوب خیلی حیف بود که به این گونه فعالیت‌ها نپردازیم.

به هر حال این شخصیت‌های مذهبی خودمان، الگوهایمان، پیشوایان و حوزه معارف دین همیشه برای من مسئله بود که می‌شود یک روزی شرایطی به وجود بیاید و امکاناتی باشد تا بتوانم طرح مسئله کنم و مسائلی رو که دوست داریم، سوژه‌هایی را که دوست داریم، سوژه‌هایی که با عقاید ما گره خورده و واقعا سرنشت‌ساز و خیلی در زندگی ما مهم است را مطرح کنیم.

اسم «171؛ علی»؛ در هر جای زندگی ما حضور پر قدرتی دارد و چطور می‌شود برای بزرگی‌ش نتوانیم کاری کنیم. محدودیت‌ها و مشکلاتی هم در این حوزه وجود داشت، ولی به هر حال ما توانستیم در همان شرایط با توجه به محدودیت‌هایی که

داشتیم طرح مسئله کنیم.

بالاخره سریال امام علي (ع) را شما دیدید و با همه مشکلاتی را که داشتیم توفیقی دست داد و سریال در آن حد و بضاعت اندیشه و افکار ما ساخته شد و شکر خدا که مورد توجه هم قرار گرفت.

مسیر کارهای تاریخی من هم ریشه در همین مسئله دارد؛ بعد از امام علي، سریال تاریخی معصومیت از دست رفته را به شکل تئاتر و نمایشی ساختم.

سلمان فارسی در برنامه‌ام بود و شخصیت‌هایی که من خیلی به آنها علاقه دارم و آنها قسمت نشد و شرایطش پیش نیامد و قسمت ما مختار شد.

* برای ما از ویژگی‌های سریال مختارنامه بگویید؟

- مختارنامه يك موضوع بسیار حساس و به لحاظ تاریخی به دلیل اینکه نخستین قیام شیعی است که بعد از قیام عاشورا به ثمر می‌رسد و موفق می‌شود به اهدافش دست پیدا بکند، حائز اهمیت است.

به هر حال تولید مختارنامه بهانه‌ای برای طرح نام امام حسین (ع) و اندیشه ایشان بود.

اما به لحاظ ساختاری، مختارنامه ویژگی‌های خیلی جذابی دارد و برای خود من حداقل اینطور بوده است و امیدوارم که این مجموعه توانسته باشد در اجرا شکل خودش را به دست بیاورد.

مختارنامه در ساختارش خیلی موضوع اکتیو و فعال و دراماتیکی و خیلی کشمکش و درگیری دارد و شما می‌دانید که در کار سینمایی به اصطلاح کشمکش و درگیری و اینطور وقایع خیلی نقش تعیین‌کننده دارد و در جذاب‌تر کردن کار و در ایجاد يك ریتم خیلی مهم است.

امیدوارم که اینطور شده باشد؛ هرچه بلد بودیم و هرچه تجربه داشتیم را استفاده کردیم.

من و همه هنرمندانی که کنار ما هستند و تعدادشان هم کم نیست، واقعا می‌توانم بگویم که همه، متخصصان تراز اول سینمای ایران هستند و در این کار کنار هم جمع شده‌اند.

* حرف آخر شما ...

- در این حرفه کوچک‌ترین هستم و تازه در این مرحله فهمیدم که کجا ایستاده‌ام و اگر مثلاً چند سال پیش که مختارنامه را آغاز کردم، امروز شروع می‌کردم آن را طور دیگری می‌ساختم.

شخصاً تصور این است که هرچه در این حوزه تلاش و فعالیت می‌کنم، بیشتر تجربه کسب می‌کنم.

ای کاش این تجربه را که امروز دارم، در زمان ساخت امام علي داشتم؛ به هر حال 30 سال از انقلاب گذشت و من به سهم خودم تلاش کردم تا حدودی بتوانم بخشی از آرمان‌ها و عقاید انقلاب را بیان کنم تا جایی که وسع می‌رسید و تا جایی که امکان طرحش وجود داشت، تلاش کردم.

اگر به تاریخچه کارهای من نگاه کنید مثل رننا، گرگ‌ها و بعضی جاها نمادین، جای مستقیم سعی کردم با اشکال و ساختارهای ویژه به مسائلی که به هر حال از ضروریات انقلاب است، بپردازم.

نمی‌دانم چقدر موفق بودم اما آرزو می‌کنم همه کسانی که در این حوزه فعالیت می‌کنند بتوانند يك روزی به موفقیت‌های خوبی دست پیدا کنند.

ما بضاعت مطرح شدن در جهان را داریم با اندیشه‌ای که همراه ماست. فقط باید راه حرف زدن امروز را با مخاطب جهانی پیدا کنیم.

حرف‌ها و عقاید ما، عقاید ناب و سازنده و نجات‌بخشی است.

سینما و تلویزیون و کارهای نمایشی در واقع يك دروازه و معبر برای رسیدن به آن ایده‌آل و آرمان است.

من فکر می‌کنم افکار ما مهجور مانده و اگر کار و تلاش کنیم عقاید شیعی می‌تواند یکی از اندیشه‌های مهم در جهان امروز باشد.